

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobců: **a) Ing. T. F., b) Z. F., c) Ing. M. J., d) Š. J., e) M. J. f) Ing. J. J. g) B. S. h) Ing. D. S. i) P. S., j) L. M. k) Ing. J. F.** všichni žalobci zastoupeni JUDr. Martinem Soukupem, advokátem, se sídlem Římská 16, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2010 čj. 181958/2010/KUSK sp. zn. SZ 145426/2010/KUSK REG/Vo

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobci se podanou žalobu domáhají přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Beroun, odboru výstavby (dále jen stavební úřad) ze dne 21. 6. 2010 č.j. MBE28716/2010/VÝST-So sp.zn. 6235/2009/VÝST. Tímto rozhodnutím stavební úřad vydal k žádosti společnosti INSKY spol. s r.o. (dále jen stavebník) stavební povolení na stavbu „bytový dům Nad Paloučkem, Beroun“ včetně souvisejících staveb na pozemcích v k. ú. Beroun uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

V žalobní námitce A žalobci namítají, že již v územním řízení uváděli, že žádost o vydání stavebního povolení obsahuje zásadní rozpory a nedostatky týkající se vyměření koeficientu zeleně. Žalobci mají za to, že projektová dokumentace nesplňuje regulativ zeleně dle schváleného územního plánu, neboť není naplněna minimální hodnota koeficientu zeleně. Žalobci namítají, že v rozporu s příslušnými právními předpisy dochází účelově k započítávání ploch zeleně, které se mají nacházet na samotné stavbě bez možnosti jakéhokoliv dalšího využití. Žalobci mají za to, že i přes doplnění ze strany stavebníka je

projektová dokumentace v rozporu s příslušnými právními předpisy. Realizace stavby má v takovém případě zásadní vliv na kvalitu života žalobců, neboť dojde k odstranění velké plochy zeleně u domu č.p. 1715, 1716 a 1717, jak vyplývá i z fotodokumentace založené žalobci do spisu v rámci stavebního řízení.

V žalobní námitce B žalobci namítají, že rozhodnutí bylo vydáno na základě neúplné projektové dokumentace, která byla zpracována v rozporu s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů. Z průběhu řízení vyplývá, že stavebník předložil projektovou dokumentaci sice v březnu 2009, nicméně v nekompletním stavu. Stavebník následně projektovou dokumentaci doplňoval a upravoval, přičemž poslední část projektové dokumentace doplnil až v prosinci 2009, tedy několik měsíců po nabytí účinnosti shora uvedené vyhlášky. Žalobci se domnívají, že teprve okamžikem, kdy stavebník doplnil poslední část projektové dokumentace, je tato způsobilá pro vydání stavebního povolení, a to bez ohledu na to, jaké části se změny projektové dokumentace týkají, neboť bez kompletní projektové dokumentace nelze stavební povolení vydat. Podle názoru žalobců je proto nezbytné posuzovat náležitosti stavebníkem předložené projektové dokumentace podle právních předpisů účinných ke dni jejího dokončení a nelze odkazovat na § 56 citované vyhlášky. Předložená projektová dokumentace přitom neodpovídá vyhlášce č. 268/2009 Sb., zejména pokud jde o řešení hlukové zátěže. Žalobci mají za to, že realizací navrhované stavby dojde ke zhoršení hlukové zátěže v okolí bytových domů č.p. 1715, 1716 a 1717, a to v důsledku vytvoření „zvukového tunelu“ v ulici Nad Paloučkem. Předložená projektová dokumentace dále neodpovídá vyhlášce č. 268/2009 Sb., neboť stavba musí zakládat způsobem odpovídajícím základovým poměrům zjištěným geologickým průzkumem. Musí splňovat požadavky dané normovými hodnotami, přičemž nesmí být ohrožena stabilita jiných staveb. Současně je nutné zohledňovat i změnu základových podmínek na sousedních pozemcích určených k zastavění a změny režimu podzemních vod. Žalobci mají za to, že vzhledem ke zjištěné složitosti základových poměrů ze souhrnné technické zprávy se lze domnívat, že realizací stavby dojde ke zhoršení hydrogeologických poměrů v okolí bytového domu č.p. 1715, 1716 a 1717.

V žalobní námitce C žalobci dále namítají, že žalovaný nesprávně posoudil otázku dotčení jejich práv realizací stavby, kdy potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu, kdy v rámci stavebního řízení byly zamítnuty námitky žalobců z důvodu, že je žalobci nemohli uplatnit, neboť v daných případech nedochází k přímému dotčení jejich vlastnického práva. Jedná se především o námitky související s výsadbou vzrostlých stromů dle projektové dokumentace, ohledně dopravní situace a podobně. Žalobci považují realizaci stavby za přímé dotčení jejich vlastnického práva, neboť stavba se nachází na sousedních pozemcích a má tak evidentně vliv na kvalitu života žalobců v dané oblasti.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl k žalobní námitce A, že stavba byla navržena v souladu s územně plánovací dokumentací města Beroun. O umístění stavby bylo pravomocně rozhodnuto a projektová dokumentace byla zpracována na podkladě územního rozhodnutí. Poukázal na ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření a stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží.

K žalobní námitce B žalovaný uvedl, že projektová dokumentace byla vypracována před účinností vyhlášky č. 268/2009 Sb., a její změny se týkaly pouze upřesnění výpočtu koeficientu zeleně a osazovacího plánu sadových úprav. Podle § 56 vyhlášky se u staveb, pro které byla projektová dokumentace zpracována před účinností této vyhlášky, postupuje podle

dosavadní právní úpravy. Žalovaný má za to, že stavební úřad v tomto případě není oprávněn požadovat, aby stavebník uvedl projektovou dokumentaci do souladu s vyhláškou, neboť by postupoval v rozporu s ust. § 56 vyhlášky.

K žalobní námitce C žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Při ústním jednání zástupce žalobců setrval na podané žalobě, žalovaný s poukazem na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a podané vyjádření k žalobě navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Žalobní námitka A není důvodná. Žalobci namítají, že navrhovaná stavba je v rozporu se schválenou územní plánovací dokumentací, neboť není dodržen stanovený koeficient zeleně.

Ze správního spisu k této námitce soud zjistil, že žalobci uplatnili podobnou námitku již v řízení před stavebním úřadem a v odvolání. Stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí k této námitce uvedl, že byla uplatněna již v územním řízení a bylo o ní pravomocně rozhodnuto. V odvolání na této námitce žalobci setrvali, avšak nijak nereagovali na argument nepřipustnosti této námitky ve stavebním řízení. Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí s touto námitkou vypořádal rovněž tak, že se jedná o námitku, která již byla uplatněna v územním řízení a podle § 114 odst. 2 stavebního zákona k ní proto nelze ve stavebním řízení přihlídnout.

Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona *k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*

I soudu nezbyvá než zopakovat to, co již uvedli stavební úřad a žalovaný, tedy že žalobní námitka A se týká skutečností, které ve stavebním řízení nemohou být řešeny. Žalobci ostatně zcela přehlíží argumentaci správních orgánů, proč nemůže být k této námitce ve stavebním řízení přihlédnuto a podmínky pro aplikaci ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona nijak nezpochybují. Jejich žalobní argumentace se v tomto ohledu zcela mýlí s odůvodněními správních rozhodnutí a vůbec nesměruje vůči důvodům, pro něž správní orgány tuto námitku odmítly přijmout.

K námitce B soud ze spisu zjistil, že žalobci v námitkách před stavebním úřadem uváděli, že *s ohledem na již existující komplikace s vlhkostí v suterénních prostorách domu čp. 1715, 1716 a 1717 účastníci řízení navrhuji vypracování dodatečné studie vlivu nové výstavby na stávající zástavbu z hlediska hydrogeologie, neboť se obávají, že realizací stavby může dojít ke zhoršení hydrogeologických poměrů v okolí domu čp. 1715, 1716 a 1717.* K tomu dále namítli, že předložená dokumentace je v rozporu s vyhláškou č. 268/2009 Sb. a odůvodnili její aplikaci na projednávaný případ tím, že dokumentace byla změněna, resp. dokončena až po účinnosti vyhlášky. Žalobci dále poukázali na to, že *postrádají v přiložené*

projektové dokumentaci řešení hluku při realizaci navrhované stavby a opětovně poukázali v této souvislosti na vyhlášku č. 268/2009 s tím, že projektová dokumentace byla dokončena až po nabytí účinnosti této vyhlášky.

Stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že vyhláška č. 268/2009 Sb. se na toto řízení nevztahuje, jelikož projektová dokumentace pro stavbu, která je předmětem tohoto řízení, byla zpracována již v březnu 2009, tj. před účinností této vyhlášky. (...) Změny projektové dokumentace se týkaly pouze upřesnění výpočtu koeficientu zeleně a osazovacího plánu sadových úprav (místo původně plánované výsadby keřů v předpokládaném ochranném pásmu VN dojde k zatravnění této plochy). Uvedená změna podle stavebního úřadu neodůvodňuje aplikaci vyhlášky č. 268/2009 Sb.

Následně stavební úřad poukázal na to, že k žádosti o povolení stavby byl doložen inženýrsko-geologický a geotechnický průzkum zpracovaný autorizovaným inženýrem Ing. L. C. a dále že dle doloženého vyjádření autorizovaného projektanta Ing. J. J. tento způsob založení stavby nijak neovlivní hladinu podzemní vody a hydrogeologické poměry na pozemku s navrženou stavbou, ale ani na sousedních pozemcích. Požadavek na vypracování studie vlivu nové stavby na stávající zástavbu z hlediska hydrogeologie proto stavební úřad shledal za nedůvodný, proto mu nevyhověl.

K námitce stran hlukové zátěže stavební úřad odkázal na souhlasné stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, a proto stavební úřad neshledal důvodným ani požadavek účastníků řízení na vypracování hlukové studie pro vyhodnocení hlukové zátěže.

V odvolání žalobci uvedli, že projektová dokumentace předložená stavebníkem k žádosti nesplňovala v době jejího dokončení požadavky stanovené na základě vyhlášky č. 268/2009 Sb. (...) V době, kdy byla projektová dokumentace ve své původní podobě předložena k žádosti, nesplňovala podmínky pro vydání stavebního povolení. K doplnění projektové dokumentace došlo až v prosinci 2009, tedy po nabytí účinnosti citované vyhlášky, zejm. pokud jde o založení stavby způsobem odpovídajícím základovým poměrům zajištěným geologickým průzkumem a současně pokud jde o vzniklou hlukovou zátěž v případě realizace stavby.

Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že skutečností je, že projektová dokumentace byla vypracována před účinností vyhlášky a její změny (po účinnosti vyhlášky) se týkaly pouze upřesnění výpočtu koeficientu zeleně a osazovacího plánu sadových úprav. (...) Odvolací orgán má za to, že stavební úřad v tomto případě není oprávněn požadovat, aby stavebník uvedl projektovou dokumentaci do souladu s vyhláškou, neboť by tímto postupem zcela ignoroval výše uvedené ustanovení § 56 vyhlášky.

Pro úplnost pak soud považuje za vhodné konstatovat, že součástí předložené projektové dokumentace je i závěrečná zpráva z inženýrskogeologického a geotechnického průzkumu zpracovaná v únoru 2009 autorizovaným inženýrem Ing. L. C..

Podstatou této žalobní námítky je tedy toliko právní otázka, zda náležitosti předložené projektové dokumentace již měly být posouzeny podle vyhlášky č. 268/2009 Sb. či nikoli. Žalobci v prvostupňovém řízení v této souvislosti uváděli i konkrétní důsledky, které měla aplikace nesprávného předpisu mít. Stavební úřad se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal jak s formální stránkou této námítky (údajná aplikace nesprávného předpisu), tak i s její věcnou podstatou (tj. zdůvodnil, proč nepovažoval za nutné doplnění projektové dokumentace z hledisek nanesených žalobci). V odvolání a v žalobě se pak žalobci omezili pouze na polemiku právní, tj. nezpochybňovali věcné odůvodnění stavebního úřadu a argumentovali jen aplikací nesprávného právního předpisu. I soud se proto omezil na posouzení této otázky.

Podle § 56 vyhlášky č. 268/2009 Sb. *u staveb, pro které byla projektová dokumentace zpracovaná před účinností této vyhlášky, se postupuje podle dosavadní právní úpravy.*

Městský soud v Praze se ztotožnil s výkladem tohoto ustanovení, jak jej provedli stavební úřad a žalovaný. Při výkladu tohoto ustanovení přitom je třeba vycházet zejména ze smyslu tohoto ustanovení, ačkoli čistě textový výklad by při prvním pohledu mohl nasvědčovat závěrům, které prezentují žalobci. Je třeba mít na paměti, že příprava projektové dokumentace pro stavební povolení je zpravidla poměrně dlouhodobý proces, stejně jako její projednávání, které se neomezuje toliko na vlastní stavební řízení, ale může mít např. podobu také neformálního jednání s účastníky (budoucího) stavebního řízení, konzultací s dotčenými orgány státní správy, se zástupci samosprávy atd. Celý tento proces by přitom postrádal smysl, pokud by v jeho průběhu nemohla být projektová dokumentace změněna či doplněna. Právě to je ostatně účelem formalizovaného stavebního řízení. Ve světle těchto skutečností je pak zapotřebí přistoupit k výkladu shora citovaného ust. § 56 vyhlášky č. 268/2009 Sb.

V praxi poměrně pravidelně dochází k tomu, že po předložení projektové dokumentace a v průběhu jejího projednávání, např. v průběhu stavebního řízení, vyvstane nutnost její drobné úpravy nebo doplnění, ať už taková potřeba vyplýne z požadavků právních předpisů anebo jen z „dobré vůle“ stavebníka vyjít vstříc ostatním účastníkům řízení. Výklad přechodného ustanovení zastávaný žalobci by v každém takovém případě (pokud by mezitím nastala účinnost citované vyhlášky) znamenal nutnost kompletního přepracování projektové dokumentace tak, aby odpovídala požadavkům nové právní úpravy. Takový proces by byl nejen časově zdlouhavý, ale také finančně náročný. Nutnost hromadného přepracovávání projektových dokumentací, pokud byly vypracovány již za účinnosti předchozí právní úpravy, je však právě to, čemu hodlal normotvůrce zabránit právě oním přechodným ustanovením. Takový cíl je ostatně zcela legitimní, neboť směřuje k tomu, aby nebyla narušena právní jistota stavebníků. Nepřímo tomuto výkladu nasvědčuje i fakt, že citovaná vyhláška nabyla účinnosti dnem vyhlášení a nebyla pro ni stanovena žádná legisvakance.

Soud proto vyložil ust. § 56 vyhlášky č. 268/2009 Sb. následujícím způsobem: Bude-li již za účinnosti nové vyhlášky č. 268/2009 Sb. upravována či doplňována projektová dokumentace zpracovaná ještě za účinnosti předchozí právní úpravy, nemusí být projektová dokumentace jako celek přepracována podle požadavků nové právní úpravy. Opačný přístup by bylo možno zvolit jedině tam, kde by se jednalo o dodatečné úpravy nebo doplnění natolik rozsáhlé, že by se de facto jednalo o projektovou dokumentaci úplně novou – jedině v takovém případě by zřejmě poukaz na ust. § 56 vyhlášky č. 268/2009 Sb. bylo možno odmítnout. O nic takového se ovšem v projednávaném případě nejedná.

Ani žalobní námitka C není důvodná. Žalobci tu namítají, že správní orgány nesprávně odmítly vypořádat jejich námitky s odůvodněním, že nedochází k přímému dotčení jejich vlastnického práva. Poukazují přitom „především na námitky související s výsadbou vzrostlých stromů dle projektové dokumentace, ohledně dopravní situace apod.“. Soud v tomto ohledu musí především zdůraznit, že je vázán rozsahem uplatněných žalobních námitek a nemůže sám vyhledávat vady, jejichž existenci žalobci nenamítají. Mohl tedy tuto žalobní námitku přezkoumat pouze do té míry, jak mu to umožňuje její obecná formulace. Namítají-li tedy žalobci nesprávné vypořádání jejich námitek výslovně toliko ve vztahu k výsadbě vzrostlých stromů a dopravní situaci, mohl soud přezkoumat toliko vypořádání těchto námitek uplatněných v průběhu správního řízení.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobci v řízení před stavebním úřadem žalobci vznesli námitku vůči výsadbě vzrostlých stromů dle projektové dokumentace přiložené k žádosti o stavební povolení, neboť neodpovídá rozhodnutí o umístění stavby.

Stavební úřad k této námitce uvedl: *Výsadbou vzrostlých stromů podle projektové dokumentace není přímo dotčeno vlastnické právo účastníků řízení k bytovým jednotkám v domě čp. 1715, 1716 a 1717, jak je ve smyslu ustanovení § 126 občanského zákoníku specifikováno výše. Nejedná se tedy o námitky, které by bylo možné uplatnit podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, stavební úřad je proto jako irelevantní zamítl.* Následně uvedl, že územním rozhodnutím se sice umísťují sadové úpravy, ale pouze pokud jde o jejich umístění na pozemku. Konkrétní osazovací plán (včetně výsadby stromů a keřů) se překládá až ke stavebnímu povolení. Osazovací plán včetně jeho úpravy byl odsouhlasen odborem životního prostředí Městského úřadu Beroun.

V odvolání pak žalobci uvedli, že „v některých případech“ stavební úřad považoval námitky účastníků řízení za nedůvodné, resp. irelevantní z důvodu, že nedochází k přímému dotčení vlastnického práva účastníků řízení. Žalobci se však domnívají, že již samotnou realizací stavby je přímo dotčeno jejich vlastnické právo, neboť se má stavba nacházet na sousedních pozemcích a tak přímo bude mít vliv na kvalitu života v dané oblasti.

Žalovaný k tomu v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že o umístění stavby (tedy o tom, na jakých pozemcích se bude nacházet) nebylo rozhodováno ve stavebním řízení, ale již v řízení územním. Pokud stavební úřad některé námitky odvolatelů zamítl jako nedůvodné, dostatečně a srozumitelně vysvětlil, proč je považuje za nedůvodné a podrobně popsal své úvahy.

Ze shora provedené rekapitulace vyplývá, že stavební úřad ve skutečnosti námitky žalobců ohledně nesouladu výsadby vzrostlých stromů s územním rozhodnutím věcně projednal. Je sice pravda, že v úvodu své argumentace k těmto námitkám uvedl, že žalobcům je vůbec nepřisluší uplatňovat, v rozporu s tímto konstatováním je pak následně vypořádal věcně a k údajnému rozporu s územním rozhodnutím se vyjádřil. Žalobci v odvolání a následně v žalobě pak nemíří proti věcnému odůvodnění, na jehož základě byly tyto jejich námitky stavebním úřadem zamítnuty, ale nesouhlasí s tím, že se stavební úřad odmítl jejich námitkami vůbec zabývat. Stavební úřad se ovšem žalobci namítané vady vůbec nedopustil a ani žalovaný tak nemohl při vypořádání této námitky pochybit.

Žalobci dále v prvostupňovém řízení namítali, že považují za zcela nedostatečné řešení dopravní situace, která bude zkomplikována realizací navrhované stavby. Navrhovali, aby došlo ke změně projektové dokumentace tak, aby byl pro trvalý příjezd použit pozemek parc. č. 1375/35, který je již využíván jako příjezdová komunikace ke garážím.

Stavební úřad k této námitce uvedl: *Připojení staveb na pozemní komunikace je předmětem územního řízení, tyto námitky tedy mohly být uplatněny již v tomto řízení, stavební úřad k nim proto v souladu s ustanovením § 114 odst.2 stavebního zákona nepřihlédl.*

V tomto případě tedy stavební úřad neodmítl vypořádání námitek žalobců z důvodu, že by se netýkaly zásahu do jejich vlastnického práva, ale s poukazem na ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona. Ve vztahu k řešení dopravní situace a připojení na pozemní komunikace proto soudu nezbývá než odkázat na to, co již uvedl k žalobní námitce A. I v tomto ohledu se totiž žalobní argumentace mýlí s důvody, na nichž jsou založena napadená správní rozhodnutí.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. října 2012

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu